

Република Србија
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
СЕКРЕТАРИЈАТ У БЕОГРАДУ
УПРАВА КРИМИНАЛИСТИЧКЕ ПОЛИЦИЈЕ
V ОДЕЉЕЊЕ
Број: КУ-9925/03
Дана – 18.07.2003.године
Београд

СЛУЖБЕНА БЕЛЕШКА

Дана 18.07.2003.године, поводом експлозије експлозивне направе која се догодила дана 06.07.2003.године у Београду, у ул. Љутице Богдана између бр.1-24, испод путничког возила марке "Мерцедес", италијанског регистарског подручија, регистарских ознака ТВ896072, које је регистровано на страном представништво "Ронако Системс" чије је седиште у Београду, ул.Влајковићева бр.8, а које користи директор поменутог представништва Родић Радисав од оца Добросава, рођен 19.06.1947.године у Рипњу, ЈМБГ-1906947710330, са пребивалиштем у Београду, ул.Пчињска бр.3, у просторијама СУП-а Београд обављен је информативни разговор са Родић Радисавом.

Родић Радисав је изјавио да је у више наврата од августа месеца 2001.године, сада покојни премијер Зоран Ђинђић, преко његове секретарице Биљане, ступио у контакт са њим, када га је иста замолила да дана 30.08.2001.године премијер Ђинђић обиђе "АБЦ Продукт", "Глас" и "АБЦ Графику", нашта је Родић пристао. Дана 30.08.2001.године у јутарњим сатима, код Родића у представништво је дошао неки младић у црном мантилу, представивши му се као члан VI Управе и замолио га да му објасни какав је протокол тог дана када премијер долази. Родић му је одговорио да нема никакав протокол, већ план вођења разговора и рекао му да ће на улазу зграде премијера сачекати новинари, а на улазу у његов кабинет он сам и све му то показао. Поменути младић је све ово бележио и све што је речено се и одвијало по доласку премијера Ђинђића. Када је премијер Ђинђић дошао, пред новинарима "Гласа" је рекао Родићу: "Родићу, коначно да се сретнемо и да и ми разрешимо наше односе", мислећи на дуговања Демократске странке према "АБЦ Графиоци", а све из разлога што га је Родић задњих година прозивао преко свих новина, када је и дао оглас "Ђинђићу плати дуг". Када су ушли у Родићев кабинет разговарали су око 30 минута сами без ичијег присуства и тада је премијер тражио његово лично мишљење, као човека који није члан ни једне партије и економски је не завистан, о променама које он води у земљи. Родић му је одговорио да из његовог искуства, сви који су испод њега увек изврћу истину и да док до њега дође права информација, он направи погрешан потез, а тада је већ касно. Након овога су разговарали о дугу Демократске странке према "АБЦ Графици" који иста има због штампања листа "Демократија" још од 1997.године

"Промене", за физичко лице Чедомира Јовановића, који је у име Демократске странке и ДОС-а формално био купац у 1999. и 2000. години. Тада се са премијером Ђинђићем договорио да за билтен "Промене" иду судским путем и да Родић покрене спор на суду, а да ће дуговање за лист "Демократија" Демократска странка измирити. Захвалио му се на стрпљењу и разумевању, мада му је напоменуо да то што га напада преко штампе није лепо и да је дошло време да се све то реши. Премијер Ђинђић је на крају разговора рекао Родићу да око решавања овог дуга одређује најповерљивијег човека за такве послове, Горана Весића и да ће исти доћи код њега у предузеће за дан-два.

Родић је даље изјавио да је два дана након посете премијера Ђинђића, код њега дошао Весић Горан и тражио документацију о стању дуговања. Родић му је спремио и дао досије, а када је Весић узео документацију и исту погледа, рекао му је да му ништа није јасно, јер он, у време када се штампала "Демократија" није учествовао у томе. Родић му је тада одговорио да позове Горицу Мојовић и да ће му она све објаснити. Након пар дана, у просторије "АБЦ Продукта" долазе Горица Мојовић и Весић Горан и тада Горица говори Родићу: "Рајо, није баш све тако било", нашта он њој одговара: "Шта то није било?", и након краћег убеђивања Родић позива Арсић Светлану, која је заједно са Горицом Мојовић 1997. године оперативно радила поводом пријема налога за штампање и свега осталог што се тиче листа "Демократија". По доласку Арсић Светлане, Родић истој говори да Мојовић Горица тврди да није тачно да Демократска странка дугује паре "АБЦ Графици" за штампање листа "Демократија", нашта је Горица одговорила: "Није баш тако, не поричем ја то, али умањи мало тај дуг". Тада је Горан Весић рекао Родићу да је све у реду и да ће му се касније јавити да реше овај проблем. У међувремену, Весић је сваки дан звао Родића и наређивао шта да се пише у "Гласу јавности".

У септембру 2001. године, Весић Горан га је позвао да дође у посланички клуб ДОС-а, који се налази у Скупштини Србије. Када је Родић дошао, Весић му је рекао да он још ради на дугу и да ће видети шта може да уради. Док је седео у посланичком клубу, Весић Горан је телефоном позвао "Богија", Јосипа Богићевића који ради у СУП-у, и издавао му налоге кога да ухапси. Након разговора са Богијем, Весић је позвао тужиоца Терзић Радета, коме је рекао да ће га звати Боги, да ће ухапсити нека лица и да он то све "покрије". Родић је даље навео да, док је све ово посматрао, видео је у Весићу Срђана Смиљковића, који је 1999. године у кабинету у ул. Таковска бр. 2, телефоном тадашњег тужиоца Андрију Милутиновића, а све из разлога да би застрашио Родића.

Пошто је Весић обавио разговоре са Терзићем и Богијем, Родић га је упитао: "Шта ће мо са овим нашим проблемима?", када му је исти одговорио да нема решења, али да би било лепо да посети тужиоца Терзић Радета и поразговара мало са њим. Весић је позвао Терзића и рекао му: "Јавиће ти се Родић, прими га". По изласку из посланичког клуба ДОС-а, Родић је позвао Терзића и заказао састанак за два дана. После разговора са Терзићем, одлази код Весића, када Весић пред њим, поново телефоном зове Богија и говори му да припреми и предузме све како би се Богољуб Карић уразумио, а у разговору је помињао и "Астра" банку. Када је Богију наредио све што треба да се уради, Весић се тада обратио Родићу речима: "Видиш Родићу, Карићу неће остати ништа, све ћемо му узети, а када му све узмемо шта ће Карић бити?". Родић му је одговорио: "Господине Весићу, Карић је Карић, али ви сте мени дужни паре".

Весић му је на то рекао: "Родићу, дај да то некако пребијемо", нашта му је Родић одговорио да прихвата сва могућа пребијања осим физичког. Весић му говори да ће видети да среди нешто у суду око стечаја, али Родић није разумео на шта је мислио, већ му је одговорио да је најбоље да му Демократска странка помогне донацијама које су добили и да једна од донација стигле у "АБЦ Графику", која је највише настрадала у борби за демократске промене, штампајући лист "Промене", као билтен ДОС-а по наруџби Чедомира Јовановића. Рекао му је да због тог штампања имају 74 пресуде и да је из предузећа све однето и разнето 1999/2000 године зашта постоји документација, али да им нико ништа не враћа, као и то да би то био гест добре воље њихове странке да нешто конкретно учине и помогну "АБЦ Графици". Весић му је на крају разговора рекао "Видећу".

Родић је изјавио да је између Весића и њега било још пар састанака и да се увек разговарало око истог, а у међувремену је Весић често звао Родића и Качаревића-главног уредника листа "Глас јавности" и критиковао их како су непослушни јер не извршавају ништа што он нареди да се објави или не објави у поменутом листу и како сад Родић да очекује од њега помоћ да се горе поменути проблем реши у његову корист. Такође му је говорио да треба да поведе мало рачуна о фирмама на чијем је он челу, јер не постоји ни један фирма код које се не може "нешто" наћи и да он не мисли да је ту све идеално. Родић му одговара да он за све има порекло и да ако нешто сумња може то да провери у Министарству за економске односе са иностранством. Између осталог, Весић му је тада рекао: "Родићу, не буди наиван, све може да се тумачи на више начина и не мој ме терати, ако треба и да те ухапсим да видиш да ми све можемо".

У јануару месецу 2002.године, Родић се састао са Владимиром Бебом Поповићем који је тада тражио од Родића да се промени уређивачка политика "Гласа" и да све што Беба нареди Качаревићу исти не извршава и да Родић као власник листа "Глас јавности" мора то да зна, јер ће по његовим леђима све то пуцати., а да опомене Качаревића да, када га Беба зове, све што му каже мора бити извршено. Тада га је Беба упитао шта је било са Гораном Весићем и да ли су се договорили око дуга, нудећи се да он ту може да помогле. Родић му је рекао да нема ништа против да се и он укључи у разрешење проблема око дуговања. У том периоду су га Беба и Весић звали и замолили да се "спреми", да његова новина "Глас јавности" буде прва, јер почињу медијску "хајку" на Кариће и да ће дати документацију Качаревићу, да он то мора први да објави и да су они организовали да остали медији све то прихвате. Родић им је одговорио да је својим уредницима забранио да воде медијску "хајку" без аргумената, чињеница и док се не чује друга страна, равномерно заступљена и да без тога нема никаквих хајки. Након овог разговора, дана 16.01.2002.године, испред његове куће у ул.Пчињска бр. 3, дочекују га четири лица који га толико бију да завршава на Ургентном Центру. Родић је позвао полицију, која се није појавила на лицу места одмах, већ је он по повратку из Ургентног Центра, свратио у ОУП Вождовац, када му је речено да је инспектор излазио на лице места, али да тренутно није ту и да дође сутра у ОУП и поразговара са њим. Дана 17.01.2002.године телефоном је позвао тадашњег шефа криминала ОУП-а Вождовац, који је са екипом полицајаца дошао код њега кући и коме је Родић рекао да су комшије препознале једног од лица који живи у комшилуку, а кога је полиција касније пронашла и који им је све испричао.

Родић је напоменуо да од тог дана почиње "Одисеја" истражног судије V суда, који одуговлачи са овим случајем и да до данашњег дана још ништа није решено. Такође је рекао да га је кући звао неко ко се представио као дотични судија који води случај и који је његовој породици говорио свашта. Када је пре пар месеци давао изјаву у вези овог случаја, испред улазних врата суднице, видео је и препознао једног од четворице нападача, за кога је такође сазнао да живи у ул.Пчињској. Тада му је супруга, која се налазила са њим у судници, рекла да је видела супругу лица које га је тукло како улази у канцеларију преко пута суднице где је он био и да је сазнала да она ради ту.

У фебруару месецу 2002.године, новине "Глас" преносе писање загребачке штампе о "дуванској афери" и умешаности Бебе Поповића и свих других актера који су у то умешани. Тада од стране Бебе Поповића почињу претње и "урлање" преко телефона, а након извесног времена лично су се видели у кабинету Владе Србије, преко пута кабинета премијера Зорана Ђинђића. У току разговора Беба Поповић му је замерио и претио да "Глас" престане да пише о "дуванској афеси". Након неког времена у кабинет је ушао Кораћ, а нешто касније и Владан Батић, који су се прикључили разговору критикујући Родића због антидржавног писања "Гласа" и да то озбиљно схвати јер је њима до гуше такве уређивачке политике његовог листа. Родић се обратио свим присутнима и упитао их да ли је у реду то што он не може да исплати плате радницима, а све из разлога што му они као држава не враћају отето. Упитао је Кораћа да ли је у реду то што је обећао јуна 2001.године да ће, када је дао неку "сићу" на име дуга, остатак врло брзо бити рефундиран, а ни дан данас то није испоштовано и да се због свега тога "АБЦ Графика" налази у тешкој ситуацији. На крају састанка Беба му је рекао да ће видети шта може да уради око тога, али ако се не промени уређивачка политика "Гласа", он неће моћи ништа да уради. После овог састанка имао је још састанака са Бебом Поповићем углавном са истом темом.

У току лета 2002.године, мисли да је то било у јулу, телефоном је из ресторана баште "Каленић", по ранијем договору, позвао Бебу Поповића када му је Беба рекао најгоре псовке које постоје у српском језику и запретио му да ће га убити, као и шта он то замишља и какав дуг помиње. Пар дана после овога позвао га је Беба Поповић и као да се ништа није догодило рекао му да утиче на Качаревића и Влаховић Драган (који је задужен за писање о шверцу цигара) да о томе више не пишу и да покушају да пишу о њима као о позитивним личностима, поготово о човеку са Уба, који као велики донатор прави тамо цркву. Родић то и чини, тако да новине престају да пишу о шверцу цигарета, а почињу да пишу о донаторству. Беба Поповић је у том разговору захтевао да се из новинске праксе избацује епитет "контраверзни бизнисмен", када се помињу имена разних људи.

Лист "Глас", почетком 2003. године почиње да пише о разним нерасветљеним убиствима и о "Сурчинцима". Родић на ауто-пијаци среће Мому Јовановића, власника фирме "Топлица", који му се пожалио да га "Сурчинци", на челу са Љубишом Бухом званим "Чуме" рекетирају. У наведеном периоду телефоном га позивају Беба Поповић и Весић Горан и говоре му да прекине са писањем о "Сурчинцима". Све то преноси качаревићу и Ђоки Кесићу, али они и даље настављају са писањем поменутих текстова. У фебруару месецу 2003.године, телефоном га је позвао неки човек који се представио као Радаковић из Сурчина и рекао му да више не сме да пишу ништа о горе поменутом и шта он у ствари хоће, када га је Родић упутно да зове Кесића.

Родић је даље рекао да не зна шта се све око овога дешавало, али зна да му се Кесић Ђока пожалио да је имао претње и да се плаши за свој живот.

За време ванредног стања, Беба Поповић покушава да укине лист "Глас", али не успева у томе. Дана 14.04.2003.године у јеку припрема за лист "Курир", око 21,00 часова, јавио му се возач "Гласа" Тома са којим се договара да му донесе кући новине, у ул.Пчињску бр.3. Када је Родић изашао у двориште своје куће видео је да испред капије стоји неки момак који је ту паркирао возило са ознакама фирме "Про-гард". Родић га је замолио да помери возило јер треба да му дође родбина, када је овај момак почео да га вређа и позивао га да изађе из дворишта да би се са њим физички обрачунао. Позвао је полицајце из ОУП-а Вождовац који су легитимисали поменуто лице и утврдили да се ради о Радевић Миљану и да не могу да приведу ово лице јер је радник БИА-е. Дана 15.04.2003.године, заједно са Качаревић Славољубом одлази у ОУП Вождовац код начелника Бабића и пита га за поменути догађај, када је исти позвао свога заменика који му говори да је то радник БИА-е и да они немају сагласност његовог начелника да се према њему врше истражне радње. У разговору Бабић му је рекао: "Па Родићу, ја сам овде да водим рачуна о Вождовцу, а због тебе ме више пута звао и Беба Поповић". Напоменуо је да је овом разговору све време присуствовао Качаревић Славољуб.

Дана 18.06.2003.године Родић је написао писмо премијеру Зорану Живковићу, Чеди Јовановићу и Анђелковић Живораду, насловивши га на Демократску странку и на њих као главне људе. У писму их је замолио да му дају ново средство обезбеђења плаћања њихових дугова и навео износ од 216.000.000,00 динара, јер стари акцептни налог престаје да важи 30.06.2003.године и ако му то не доставе, пустиће га на наплату. Родић је даље навео да је у моменту када је дошло време, дао налог потписан од њега и Качаревића, Народној банци, филијали Стари град, Сектору за принудне наплате, да акцептни налог провере и упореде са картонима депонованих потписа овлашћених лица Демократске странке из 1997.године, када су налози издати. Од горе наведених институција добија писмени одговор да је све у реду, што они оверавају на акцептном налогу, да је исти веродостојан и да га преда "Војвођанској" банци на наплату.

Пре пуштања акцептног налога, преко Љубе Михајловића, директора "Комерцијалне" банке, контактира са Чедомиром Јовановићем и Гораном Весићем да се нађе заједнички језик и реши цео проблем, али након разговора са истима, Љуба Михајловић му говори да они одбијају да то реше, да он ту ништа не може да уради и да не пушта акцептни налог јер ће имати великих проблема. Такође је преко једног пријатеља, којег није хтео да именује, покушао поново да ступи у контакт са Чедомиром Јовановићем и Гораном Весићем, када му је од Јовановића и Весића стигла порука да ће му поменути дуг платити потписник акцептног налога.

Дана 01.07.2003.године, по пуштању акцептног налога, блокирао је централни рачун Демократске странке и све подручне, регионалне, градске и општинске одборе у целој Србији. Блокада је била и дана 02.07.2003.године, када је у ул.Влајковићеву, у просторије представништва, дошло више инспекција, а поред свих и еколошка, који су тражили "АБЦ Графику". Родић им је објаснио да је "АБЦ Графика" пословно неактивна, јер лечи ране од "Јул-овог терора", а они су наставили да контролишу остале фирме у склопу "АБЦ Продукта". После овога стиже му припремена мера којом се забрањује реализација акцептног налога од стране Трговинског суда, којим је "АБЦ

Графика" блокирала Демократску странку, због сумње да је исти фалсификован. Родић је рекао да тужбу од Демократске странке није добио , већ тек седам дана после привремене мере суда , а рок за изјашњење на тужбу је био три дана. "АБЦ Графика" се изјаснила на ово решење, незнајући зашта је тужена. Када је тужба стигла , утврдили су да се Демократска странка позива на документ - картон потписа покојног премијера Ђинђића од почетка 2001.године када је почео да се потписује ћирилично, а њихов акцептни налог се односи на 1997.годину , када се потписивао латинично, као што је и на уговору из 1997.године , за штампање листа "Демократија".

Након пуштања акцептног налога, Родић је у више наврата покушао да ступи у контакт са премијером Зораном Живковићем, али у томе није успео. Премијер Зоран Живковић је дана 03.07.2003.године или 04.07.2003.године, на састанку Владе Републике Србије, по традицији покојног премијера Зорана Ђинђића, када се окупљају сви главни уредници медија Србије, између осталог, прозвао "Глас јавности" што је то урадио Демократској странци, чинећи то у контексту како је Влада добронамерна према медијима, обраћајући се Качаревићу. Тада је Чедомир Јовановић рекао да је "Глас јавности", са више од 200.000.000,00 динара блокирао рачун Демократске странке, али није објаснио разлог за то, већ је то покушао да представи као пљачку.

Родић Радисав је на крају изјавио да су, по његовом мишљењу, обзиром на горе наведено налогодавци или актери свега што се њему и његовим фирмама догађа, па и експлозија испод возила , директно или индиректно укључени поменути људи из врха Демократске странке , који директно управљају одређеним правосудним, полицијским и осталим структурама власти, инструментализујућу на тај начин државне структуре да раде за интерес Демократске странке и њихове личне интересе , преко својих људи постављених на челне функције правосудне и извршне власти државе Србије данас, у свим градовима , регионима и општинама.

ИЗЈАВУ ДАО:
Родић Радисав

ст.заставник
Лазовић Дарко